

РЕШЕНИЕ

№ 2920

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2797** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Н. Г. – процесуален представител на Ю. М. С., срещу Решение постановено по н.а.х.д. № 331/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 136 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 22-4332-023702 от 21.11.2022г., издадено от Д. Д. Д.- Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди, че съдът не е обсъдил всички доказателства в тяхната съвкупност и относимост. Възражава се срещу заключението на СРС, че нарушението е извършено умишлено, с цел демонстрация, несъобразяване с останалите коли и пешеходци, тъй като тези изводи били базирани единствено на показанията на актосъставителя, без да са били установени и разпитани други свидетели. Сочи се, че при издаване на обжалваното НП са допуснати нарушения на материални закон и на процесуалните правила, като се прави искане за отмяна на решението и на потвърденото с него НП, като алтернативно се прави искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира се и присъждане на сторените в производството разноски.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява лично и не се

представлява, депозирано е писмено становище , в което се правят аналогични искания като тези в касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба - Д. Д. Д.- Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призван, не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 22-4332-023702 от 21.11.2022г., издадено от Д. Д. Д.- Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР на касатора, на основание чл.175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП, са наложени две административни наказания - „глоба“ в размер на 3000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104Б, т.2 от ЗДвП, за това, че на 17.09.2022г., около 10:13 часа, в. [населено място], по [улица]с посока на движение [улица]към [улица]управлявал товарен автомобил „М. 315 ЦДИ С.“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Марио М5“ЕООД, като на площад „Независимост“, използвал пътищата за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, извършил рязка маневра, като преднамерено извел автомобила извън контрол, чрез презавиване, довел до загуба на сцепление на гумите-извършил дрифт. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното НП..

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е установил фактите по делото. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Правилно въззивният съд е приел, че от показанията на свидетелите Р. В. и Ц. Р. се установява, че жалбоподателят извършил рязка маневра, като преднамерено извел автомобила извън контрол, чрез презавиване, довел до загуба на сцепление на гумите-извършил дрифт. Тези действия били извършени в близост до Президентството, в присъствието на много пешеходци, които изложил на риск. Нарушението е било извършено в лошо време, при мокра настилка. След съставяне на АУАН- на жалбоподателя се изплюл върху него, като при проверката се държал нагло и

арогантно с полицейските служители. В тази връзка са напълно безпочвени и лишени от доказателствена опора, твърденията на жалбоподателя, че управляваното от него МПС поднесло при извършване на обратен завой, а извършената маневра била случайна и непреднамерена. Следва да се посочи, че СРС е събрал всички относими и налични доказателства, като при правилен техен анализ е достигнал и до законосъобразен извод, за осъществено нарушение по чл. чл.104Б, т.2 от ЗДвП от страна на жалбоподателя. Не се установява превратно ценене на доказателствения материал, както се твърди в касационната жалба. От една страна в показанията на свидетелите Р. В. и Ц. Р. еднозначно и безпротиворечиво са изложени техните възприятия за извършеното нарушение. Касационната инстанция отчита, че именно възприетото от тях нарушение, което е застрашило присъстващите лица, е довело и до предприетите от полицейските служители действия- да последват МПС-то на нарушителя и да го спрат за проверка. От друга страна липсата на видеозапис от камерата на полицейския автомобил, не може да бъде прието за доказателство, че твърдяното нарушение не е извършено. В случая, са събрани достатъчно позитивни доказателства- както за вида на нарушението, така и за неговия извършител, които убедително установяват всички необходими обстоятелства свързани с процесния случай.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, Х.-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №566 от 31.01.2024г. по н.а.х.д. № 331/2023г. на Софийски районен съд, 136 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :